

Sygn. akt III RC 177/16

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Witan

Protokolant: Magdalena Miętus

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Otwocku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej E. B. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego E. B. (2)

przeciwko P. B.

o alimenty za okres od 31.08.2016 r. do 17 listopada 2016 r.

1. zasądza od pozwanego P. B. na rzecz małoletniej E. B. (1) ur. (...), za okres od dnia 31.08.2016 r. do 17 listopada 2016 r. alimenty w kwocie po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej E. B. (2) do 10-tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. wyrokowi w pkt. 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 177/16

UZASADNIENIE

E. B. (2) reprezentująca małoletnią córkę E. B. (1) pozwem z dnia 31 sierpnia 2016 roku wniosła o zasądzenie alimentów na rzecz córki od pozwanego - ojca dziecka P. B. w kwocie po 2000 zł miesięcznie (pозew k.1-3 akt).

Pozwany P. B. na rozprawie w dniu 22 listopada 2016r. uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa (stanowiska stron na w/w rozprawie – nagranie płyta CD k. 45).

Na rozprawie w dniu 22 listopada 2016r. matka małoletniej powódki wskazała, iż w dniu 18 listopada 2016 r. złożyła pozew o rozwód, jednocześnie wniosła o przeprowadzenie postępowania o świadczenie alimentacyjne należne małoletniej powódce od dnia wniesienia powództwa o alimenty do dnia wniesienia powództwa o rozwód.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2016r. Sąd Rejonowy w Otwocku na podstawie art. 445 § 2 kpc zawiesił postępowanie w zakresie roszczeń alimentacyjnych za okres od dnia 18.11.2016r.

(stanowiska stron na w/w rozprawie – nagranie płyta CD k. 42, postanowienie o zawieszeniu k. 41 akt).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. B. (1) pochodzi ze związku małżeńskiego E. B. (2) i P. B. (d. skrócony odpis aktu urodzenia k. 4 akt).

Rodzice małoletniej powódki od wielu lat nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, zaś małoletnia zamieszkuje wraz z matką i pozostaje pod jej opieką i na jej utrzymaniu.

E. B. (2) z zawodu jest fryzjerem, od około dwóch lat pozostaje osobą bezrobotną, zarejestrowaną w takim charakterze w Powiatowym Urzędzie Pracy (przy czym na początku roku 2016 r. przez pewien czas pracowała dorywczo).

Matka małoletniej powódki cierpi na łamliwość kości, w ostatnim okresie doznała licznych urazów (w lipcu 2016 r. złamała kość łódeczkową, zaś we wrześniu 2016 r. w wypadku doznała urazu nadgarstka lewego) (d. zaświadczenie k. 5, 35, dokumentacja medyczna k. 52-63 akt).

Poprzednio E. B. (2) była zatrudniona na stanowisku managera w centrum kosmetycznym, gdzie zarabiała ok. 3500-4000 zł miesięcznie, a tuż przed okresem bezrobocia ok. 2000 zł miesięcznie (d. zeznania E. B. (2) – nagranie płyta CD k. 42).

W okresie od 31 sierpnia 2016 r. do 17 listopada 2016 r. małoletnia E. B. (1) jak i jej matka zamieszkiwały w mieszkaniu należącym do M. O. (babki macierzystej małoletniej), z którą prowadziły wspólne gospodarstwo domowe (źródłem dochodu M. O. było świadczenie emerytalne w wysokości 1223, 21 zł miesięcznie) (d. zaświadczenie k. 36 akt).

Na koszt utrzymania mieszkania, w którym w okresie sierpień – listopad 2016 r. zamieszkiwała powódka składał się czynsz w wysokości ok. 630 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną w wysokości ok. 140 zł miesięcznie i ewentualna dopłata do ogrzewania (raz w roku) (d. zeznania E. B. (2) – nagranie płyta CD k. 42).

W okresie sierpień 2016 r. – listopad 2016 r. małoletnia E. B. (1) miała 17 lat i uczęszczała do pierwszej klasy liceum. Koszt wyżywienia małoletniej wynosił wówczas ok. 500 zł miesięcznie, koszt zakupu dla niej odzieży i obuwia wynosił ok. 100 zł miesięcznie, koszt zakupu środków higienicznych ok. 100-200 zł miesięcznie, zaś koszt rozmów telefonicznych i Internetu dla małoletniej ok. 40 zł miesięcznie. Ponadto małoletnia miała problemy ginekologiczne, koszt zakupu stosownych leków wynosił 45 zł miesięcznie. Na bilet miesięczny w związku z dojazdami małoletniej do szkoły jej matka wydawała kwotę ok. 85 zł miesięcznie, zaś na wycieczki szkolne powódki w powyższym okresie jej matka wydała w sumie ok. 250 zł. Wreszcie wyprawka szkolna dla małoletniej wraz z opłatami na komitet rodzicielski i ubezpieczenie w 2016 r. wyniosła ok. 1150 zł.

W okresie od września 2016 r. do połowy listopada 2016 r. na korepetycje dla małoletniej powódki jej matka wydała 200 zł.

W utrzymaniu E. B. (1) jej matkę wspierał ojciec chrzestny małoletniej.

(d. zeznania E. B. (2) – nagranie płyta CD 42, dokumentacja medyczna małoletniej oraz faktury k. 44-48, 72-79, 64-66, 68-70, 11-12, 15-20 akt).

Pozwany P. B. w okresie sierpień – listopada 2016 r. miał zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie zakładania stolarki budowlanej, jednakże faktycznie jej już nie prowadził, a utrzymywał się z prac dorywczych.

(d. informacja z (...) k. 37 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dowodu z przesłuchania E. B. (2) (nagranie płyta CD k. 42), a także dołączonych przez nią dokumentów w postaci: odpisu aktu urodzenia małoletniej (k. 4), zaświadczeń z PUP (k. 5, 35), dokumentacji medycznej (k. 6-20, 44-64, 70, 72-79),

zaświadczenia z ZUS (k. 36), informacji z (...) (k. 37), zaświadczenia z US (k. 38), faktur (k. 65 - 66, 68-69) oraz opinii z (...) (k. 67, 71).

Powyższy materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodny, albowiem był spójny i wzajemnie się uzupełniał.

Podnieść należy, iż aczkolwiek Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron, to jednak ostatecznie poprzestał na przesłuchaniu przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, albowiem pozwany nie stawił się na termin rozprawy w dniu 20 grudnia 2016 r., nie usprawiedliwił również swojej nieobecności.

Odnosząc się do twierdzeń podniesionych w toku rozprawy przez pozwanego Sąd uznał, iż pozwany nie udowodnił swojego twierdzenia, jakoby stan zdrowia ograniczał jego możliwości zarobkowe – w szczególności pomimo stosownego zobowiązania P. B. nie przedstawił dokumentacji medycznej potwierdzającej, iż z przyczyn zdrowotnych jego możliwości zarobkowe są ograniczone (nadto sam wskazał, że w styczniu 2017 r. zamierza podjąć pracę za granicą).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 317 § 1 kpc Sąd może wydać wyrok częściowy, jeżeli nadaje się do rozstrzygnięcia tylko część żądania lub niektóre z żądań pozwu; to samo dotyczy powództwa wzajemnego.

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Obowiązek alimentacyjny każdego z rodziców względem dziecka istnieje niezależnie od tego, czy pochodzi ono z małżeństwa, czy też jest dzieckiem pozamałżeńskim.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powódka nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Sam pozwany nie kwestionował zresztą tego, iż ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec córki, a sporny był jedynie zakres tego obowiązku.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie.

Zgodnie z utrwalonymi w doktrynie poglądami przez usprawiedliwione potrzeby rozumieć należy te potrzeby, które zapewniają uprawnionemu prawidłowy rozwój fizyczny, duchowy, możliwości zdobywania wiedzy i kwalifikacji zawodowych. Potrzeby te dotyczącą zarówno środków utrzymania, jak również środków wychowania. Dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania to przede wszystkim zapewnienie mu mieszkania, wyżywienia, ubrania czy opieki w leczeniu. Zaspokojenie potrzeb w zakresie wychowania obejmuje oprócz środków finansowych, także osobistą troskę o rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie do samodzielnego utrzymania się uprawnionego. W doktrynie podkreśla się jednocześnie, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona znajduje się. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można też odrywać od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym w doktrynie przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nim nawet małymi dochodami.

Na usprawiedliwione wydatki powódki składają się niewątpliwie koszty zapewnienia jej odpowiednich warunków zamieszkania, koszty żywienia powódki, koszty ubrania, a także koszty leczenia, jak również koszty edukacji. Mając na uwadze ustalony w toku postępowania stan faktyczny w ocenie Sądu koszty te w okresie sierpień – listopad 2016 r. wynosiły ok. 1400 miesięcznie.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę fakt, iż w przeszłości pozwany prowadził działalność gospodarczą w zakresie związanym z budownictwem, jak również, iż zamieszkuje on na terenie aglomeracji (...), gdzie bezrobocie jest stosunkowo niskie, jak również mając na uwadze poziom pensji minimalnej w Polsce, uznać należy, iż możliwości zarobkowe pozwanego, rozumiane jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753), w okresie sierpień – listopada 2016 r. wynosiły minimum 2000 zł miesięcznie.

Możliwości zarobkowe matki małoletniej powódki w okresie sierpień 2016 r. – listopad 2016 r. były natomiast bardzo ograniczone, albowiem w lipcu 2016 r. doznała ona złamania kości łódeczkowej (w wyniku czego została założono jej opatrunek gipsowy), zaś we wrześniu 2016 r. doznała w wypadku komunikacyjnym ponownego urazu nadgarstka oraz urazu stopy.

W tej sytuacji, mając na uwadze usprawiedliwione potrzeby E. B. (1) oraz możliwości majątkowe i zarobkowe jej rodziców, zasadnym jest w ocenie Sądu obciążenie pozwanego P. B. obowiązkiem łożenia na rzecz córki E. B. (1) tytułem alimentów kwoty po 700 złotych miesięcznie.

Zdaniem Sądu powyższa kwota nie obciąża nadmiernie pozwanego (nie przekracza jego możliwości zarobkowych i majątkowych, stanowiących górną granicą świadczeń alimentacyjnych), biorąc pod uwagę, iż winien on podzielić się z niepełnoletnią córką nawet skromnymi dochodami.

Z kolei kwota żądana przez matkę powódki, tj. 2000 zł miesięcznie, zdaniem Sądu jest wygórowana, albowiem nie jest adekwatna do usprawiedliwionych kosztów utrzymania E. B. (1), nie uwzględnia również konieczności ponoszenia także przez E. B. (2) części kosztów utrzymania małoletniej.

Biorąc powyższe pod uwagę, mając również na względzie okoliczność, iż postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. Sąd zawiesił – z uwagi na wniesienie przez E. B. (2) powództwa o rozwód – postępowanie w zakresie świadczeń alimentacyjnych na rzecz E. B. (1) za okres od dnia 18 listopada 2016 r., Sąd wydał wyrok częściowy i zasądził od pozwanego na rzecz jego córki E. B. (1), za okres od 31 sierpnia 2016 r. do 17 listopada 2016 r. alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej do 10 tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek rat, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.